

[Indenrigsministeren.]

Overensstemmelse med Bemærkningerne til Lovforslaget Side 11, Ændringer, der vil blive stillet Forslag om af den højtærede Socialminister, enten i Form af et selvstændigt Lovforslag eller i Form af Ændringsforslag til det Lovforslag, der i Forvejen foreligger her i Tinget om Ændringer i Socialreformen.

Jeg skal i denne Forbindelse dog nævne, at en Følge af disse Bestemmelser vil være, at det Beløb, der hidtil har været Genstand for mellemkommunal Refusion, i Kraft af de her foreslaede Bestemmelser vil gaa ned med 25 Mill. Kr., medens de resterende 10 Mill. Kr. af Lettelsen falder paa de Udgifter, Kommunerne direkte har betalt.

Jeg skal derefter redegøre for Bestemmelserne vedrørende de nye fælleskommunale Skatter. Disse Skatter andrager i alt et lignende Beløb som Lettelserne, nemlig 73,5 Mill. Kr., bestaaende af 28,4 Mill. Kr. Ejendomsskatter, 37,9 Mill. Kr. Indkomstskat og 7,2 Mill. Kr. Formueskat. Ejendomsskatterne udskrives med 4 pro mille Grundskyld paa al fast Ejendom og 3 pro mille Ejendomsskyld, altsaa 3 pro mille af, hvad Ejendomsskyldvurderingen overstiger Ejendommens Grundværdi, idet der dog, forinden Ejendomsskylden beregnes, fradrages 10 000 Kr. for hver Ejendom plus 3 000 Kr. for hver Lejlighed, den indeholder ud over en. Da de kommunale Ejendomsskatter i Hovedstaden og i Provinsbyerne er fastliggende i Perioden indtil 1939 og altsaa ikke berøres af Udgifternes Nedsættelse, saaledes som Tilfældet er for Ejendomsskatterne i Landkommunerne, er der i § 12 indsat en Bestemmelse, der gaar ud paa, at Kommunalbestyrelserne i disse Byer i de to Aar kan vedtage en ændret Fastsættelse af de egentlige kommunale Skatter. Disse Ejendomsskatter vil indbringe 9,7 Mill. Kr. i Hovedstaden, 5,3 i Provinsbyerne og 13,4 i Sognekommunerne. Indkomstskatterne svares i Henhold til § 20 efter en ensartet Skala saaledes, at Skatteindtægter under 1 200 Kr. er skattefri; af 1 200 Kr. svares 2 Kr., og Skalaen er i øvrigt for Forsørgere stigende indtil 7,4 pCt. for de største Indkomster, medens der for Ikke-Forsørgere gælder en noget strammere Skala stigende til 8 pCt. Skatteindtægterne, som Skatten beregnes af, fremkommer ligesom ved Statsskatteansættelserne ved, at der i de virkelige Indkomster sker Fradrag for tidligere betalte personlige Skatter og for Forsikringer samt for Børn under 15 Aar, men dette Fradrag for Børn

under 15 Aar er her fastsat til 400 Kr. i Hovedstaden, 350 Kr. i Købstæderne og 300 Kr. paa Landet. — Af de 37,9 Mill. Kr., Indkomstskatten indbringer, falder 21,1 paa Hovedstaden, 9 paa Provinsbyerne og 7,8 paa Landkommunerne.

Formueskatterne svares ligeledes i Henhold til § 23 efter en for hele Landet ensartet Skala. Formuer paa indtil 30 000 Kr. er skattefri, og Skalaen er i øvrigt stigende indtil 3,5 pro mille. Af de 7,2 Mill. Kr., Formueskatten indbringer, falder 4 paa Hovedstaden, 1,1 paa Provinsbyerne og 2,1 paa Landdistrikterne.

Med Hensyn til de fælleskommunale Skatters Opkrævning vil man af § 17 se, at Ejendomsskatterne i København, Frederiksberg og Købstæderne opkræves kvartalsvis af Kommunalbestyrelserne, i Sognekommunerne halvaarsvis af Amtsstuerne sammen med Ejendomsskatterne til Staten. I Henhold til § 24 opkræves Indkomst- og Formueskatten af Kommunerne med samme Forfaldstid og Tidsfrist, som er gældende for Opkrævning af personlig Skat til den paagældende Kommune.

I Forslagets Afsnit III, §§ 26—29, gives der nærmere Regler for Tidsfristen med Hensyn til Indbetaling og Udbetaling til Udligningsfonden samt for Mellemregning mellem Statskassen og Udligningsfonden. Det bestemmes i § 28, at Kommunerne skal bære Risikoen ved Inddrivningen af de fælleskommunale Skatter, men at Kommunerne til Gengæld, ud over den sædvanlige Godtgørelse for Opkrævning paa 1¼ pCt. af Beløbet for Indkomstskattens Vedkommende, skal oppebære 2¾ pCt. af Indkomstskattens Beløb til Dækning af Risikoen.

Da det er bestemte Udgifter, Udligningsfonden i Henhold til Forslaget skal dække, maa det selvfølgelig sikres, at de her nævnte Skatter under skiftende Ejendomsforhold, skiftende Indkomst- og Formueforhold, indbringer det nødvendige Beløb. Det bestemmes derfor i § 21, at Skatten af Finansministeren kan nedsættes eller forhøjes forholdsmæssigt efter Udligningsfondens Behov. Ved denne Bestemmelse opnaas jo ogsaa, at svigtende Indkomster i et Erhverv eller i en Klasse medfører en Forskydning af Skatterne over paa de bedre stillede Erhverv.

Naar man nu herefter vil skønne over Virkningerne rundt om i Kommunerne af denne Skatterreform, saa ligger det i Sagens Natur, at man maa skelne mellem den direkte Virkning for Kommunekasserne og saa Virkningerne for Borgerne i de enkelte